

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1258/2025
21.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону одређеног као продужено кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Весне Филиповић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници Кв 67/25 од 26.06.2025. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж2 210/25 од 14.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Филиповић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници Кв 67/25 од 26.06.2025. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж2 210/25 од 14.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници Кв 67/25 од 26.06.2025. године, према окривљеном АА, на основу одредбе члана 532. Законика о кривичном поступку, замењена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, изречена правноснажним решењем Основног суда у Лозници 1К 533/20 од 22.01.2024. године, мером обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, која мера ће се спровести у Специјалној затворској болници у Београду.

Решењем Вишег суда у Шапцу 1Кж2 210/25 од 14.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Тодоровића изјављена против решења Основног суда у Лозници Кв 67/25 од 26.06.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Весна Филиповић, због „повреде Законика о кривичном поступку и Кривичног законика“, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, а побијана решења преиначи „тако што ће укинути оспорена решења, а браниоцу признати трошак у износу од 75.000,00 динара на име састава овог захтева и 210,00 динара на име поштарине“ или да побијана решења укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио Врховном јавном тужиоцу примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, у складу са одредбом члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у смислу члана 490. ЗКП одржао седницу

већа, о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним решењима учињена повреда закона с обзиром да је Основни суд у Лозници покренуо поступак ради замене мере безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи мером обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи без позивања и обавештавања окривљеног и његовог изабраног браниоца, већ је суд поставио окривљеном браниоца, по службеној дужности – адвоката Миодрага Тодоровића на предлог председника Основног суда у Лозници, иако је окривљени имао свог изабраног браниоца којим наводима бранилац суштински указује да је суд побијаним решењем неправилно применио одредбу члана 75. ЗКП те учинио повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 75. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходнио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 75. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена и повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу захтева бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно огледа назначена повреда закона.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а то подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, па је сходно томе Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај.

Из наведених разлога Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**